

Люты мжки азъ за твѣкъ влажъ,
Дено-нощно, м. л., все за твѣкъ плачъ.

Слазы ле-жъ, отъ все скрице тажъ.

Бега вѣрбай, м. л., тжай е не та лижъ.

Нигдѣкъ, никакъ рахатъ не намирамъ

Тжай да знаешъ, м. л., че за твѣкъ умирамъ
Багъ та срѣшнахъ сноци край рѣчицъ,
Бѣло платно, м. л., ногаше вѣ рѣчицъ;

Отъ тжай платно саванъ да ошіешъ,

Тѣло-то ми, м. л., съ него да покрыешъ,
И надъ него слазы да пролѣши
Баръ тога зъ, м. л., да ма пожалѣши;

Олѣдъ смрти тж ми ако са ожениши;

Да не тажиши, м. л., не то пакъ да вѣ-
ниши,

Захъ ступанинъ вѣ люковъ поминувай,
Сегись, тогись, м. л. за менъ поманувай.

Язъ отъ гроба Бога щж да мол-жъ:

Да ти вѣде, м. л., сичко-то по бол-жъ.